

II.

Olli ühhe kihhelfonna sees Mellipühhi aia ümber ni willets luggu, et monne nädä latte aial armamatta paljo innimest sedda hirmust többe jårsko arrasurrid, mis többe ofse kõhho ehk kolera haigust nimmetakse, ja kellest jubba minnema aasta kalendri luggemiste sees olli kuulda. Selle kihhelfonna sees isseárranes ollid eunamiste igas maia armisa surnutte párrast kurwanáoliste silmapissarad ning leinamise wárgid náhha ja kibbeda kurwastusse wingumissi kuulda. Esimissel Mellipühhi páwal olli firriko õppetaja párrast firriko tenistust kolme haigette peäle pallutud, kedda piddi Altari sakramenti pühhitusse lábbi surmale walmistama. Sest et needsammad haiged usna kangel firriko kohhalt árra ellasid ja weel mollema kihhelfonna otsa peal, sepárrast firriko õppetaja ei sanud

mitte kui ó aial koio. Kui olli nattufest toito wõtnud, piddi temma weel mahha istuma ja hakkama ennast teise Pühha jutluse tarwis walmistama. Seäl omna kirjutamisse laua ees olles kulis temma, siis kui torni kel olli kaksteiskümnet ráis lónud, et siis firriko kel weel ühhel korral lóti ja lühhikest aega párrast jälle teist korda. Kirriko õppetaja tousis ülles, wõttis afnat lahti ja tundis et ühtegi kangel tuult ei olnud, mis firriko kella keelt olleks ehk ligutanud. Wõttis siis kermeste firriko wõttit káite, pistis lattorni lühhi põllema ja tõttis maia wália firriko pole. Leidis seált firriko uksi mollemáid wisi járrel lukko pandud. Wõttis ühhe lahti, astus pimmeda firriko sisse ja hüdis tuggewa heálega: Kes siin on? Ei sanud suggugi wastust. Otis siis keik pinki ja keik nurka lábbi; ei leidnud keddagit. Hüdis weel teist korda: Kas on, kes ennast siin kór wale on pistnud? Ei sanud nisammoti wáhye ühtegi kostmisse sanno omma kús,